0964 POSLEDNJA SODBA.... BOŽJA PRAVICA....

14. junij 1939: knjiga 18 Bertha Dudde

Misliti morate na poslednjo sodbo in poskušajte si predstavljati, da vam bo Bog sodil po vsej pravičnosti in vam povrnil za vaša dejanja in misli na Zemlji. Četudi je božanska pravičnost sposobna neskončne ljubezni, vas ne more odrešiti, če imate le najmanjšo krivdo; vsaki, tudi najmanjši krivdi mora slediti zadoščenje, kadar naj bi božanska pravičnost izrekla svojo sodbo. In tako bo dan sodbe tudi dan neizrekljivega obžalovanja in najhujšega trpljenja ter strašno mučen za vse tiste, ki svojega bivanja na Zemlji niso izkoristili v skladu z božjo zapovedjo, saj se sodbi ne bodo mogli nikoli izogniti. Vsak, ki se bo na Zemlji poskušal izogniti odgovornosti, bo neizprosno poklican na odgovornost in svojih pomanjkljivosti ne bo več mogel prikriti, saj bodo vsa dejanja in opustitve odkrito in jasno zapisana v knjigi življenja, zato bo treba zanje tudi odgovarjati.

In božanska pravičnost ne more biti prizanesljiva, če vsaka krivda za greh zahteva pravično kazen. In vsa slaba in vsa dobra dela bodo sojena drug proti drugemu in tehtnica sodbe se bo nagnila na stran, ki bo prevladala in sodba bo zato izrečena po vsej pravičnosti in dobro tistemu, čigar slaba dejanja ne bodo prevladala,.... Blagor tistemu, čigar sodba ne bo pomenila: pretehtan in spoznan za pretežkega (Mt 11,28-30).... Tisti, ki se na Zemlji zavežejo Gospodu Bogu, se na sodni dan ne bodo imeli česa bati, ker je bil vsak njihov korak na zemlji Bogu všečen, v njem so vedno prepoznavali Očeta, zato se jim ni treba več bati ure sodbe, kajti v zavesti resnično uresničenega življenja ni prostora za strah v srcu in tak zemeljski otrok se brez strahu bliža sodnemu dnevu, kajti v zavesti pravilno uresničenega življenja ni prostora za strah v srcu in tak zemeljski otrok se sodnemu dnevu približuje brez strahu.

Po drugi strani pa je neizrekljivo žalostno videti drage, bližnje ljudi, ki morajo odgovarjati sami zase in se zaenkrat ne morejo odvrniti svoje usode, saj božja pravičnost od vsakega človeka zahteva, da sam prevzame svojo kazen in usodo na onem svetu, in tega ni mogoče po mili volji prenesti na drugo duhovno bitje, saj to ne ustreza občutku pravičnosti in zato božji gospodar ne more nikoli odobriti, da bi se bitje izognilo zasluženi kazni in da bi namesto njega neko čisto bitje moralo iti skozi trpljenje.

Tako bo dan sodbe sprožil tako srečo in blaženost, kot tudi najbolj grenko sramoto in trpljenje, vendar večna pravičnost nobenemu bitju ne bo dovolila, da bi nezasluženo trpelo ali bilo nezasluženo srečno.... Samo način življenja na Zemlji je vedno odločilen za to, ali je usoda obsojenega znosna ali neznosna in vsakomur, ki si bo resno prizadeval izkoristiti življenje tako, da bodo imela dela ljubezni in izpolnjevanje zapovedi še posebej močan vpliv, zato pravična sodba ne bo povzročila groze in obupa. Nebeški oče je namreč pravičen sodnik in vsako dobro dejanje, pa tudi vsaka

opustitev, bo našla svoje pravo povračilo na onem svetu.... Amen.

Bertha Dudde